

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 63127-12-17 גל אור נ' דניאלי

1

בפני השופט אבישי קאופמן

תובע

ניר גל אור
ע"י עו"ד שני רופא

נגד

נתבעת

אלן דניאלי
ע"י ב"כ עו"ד גרינבאום

פסק דין

2

3

4

הרקע וההליכים בתיק זה:

5

6

במקרה דנן המדובר בתביעה לפיצויים לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965.

7

8

התובע, רופא מומחה לכירורגיה פלסטית, עבד בתקופה הרלוונטית במרפאתו של ד"ר נחליאלי והתמחה, בין היתר, ב"עיצוב שפתיים". הנתבעת הגיעה לפגישת ייעוץ עם התובע בחודש אוקטובר 2017 וביצעה טיפול בהזרקת חומצה היאלורונית בשפתיים העליונות.

10

11

12

לטענתה, קיבלה טיפול כושל על ידי התובע, אשר גרם לנזקים כבדים בשפתיים וכאבים, כך שבמשך תקופה ארוכה נבצר ממנה לצאת מביתה. התובעת העלתה לרשת החברתית פייסבוק תמונה של שפתייה, בצירוף פוסט, בו התייחסה לאירועים הרלוונטיים, לכאביה ולהתנהלות התובע.

14

15

16

לטענת התובע, הפוסט, אשר מעבר להופעתו בדף הפרטי של הנתבעת, זכה לשיתופים רבים, לרבות בקבוצת "ניתוחים פלסטיים וטיפולים אסתטיים" וגרר מאות תגובות, מהווה לשון הרע, גרם לו לנזקים עצומים, הן כלכליים והן נפשיים, והביא לירידה משמעותית בהיקף עבודתו. על כן, הגיש תביעתו לפיצויים לפי חוק לשון הרע, כאשר תחילה העמיד תביעתו על 1,000,000 ₪ ולאחר מכן, הגיש בקשה לתיקון סכום התביעה, במסגרתה העמיד את סכום התביעה על 100,000 ₪, ללא הוכחת נזק.

20

21

22

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 63127-12-17 גל אור נ' דניאלי

לאחר הגשת התביעה, בשלהי דצמבר 2017 ובטרם הדיון בבקשה לצו מניעה, הסירה הנתבעת את הפוסט מהרשת החברתית. ביום 04/01/18 ניתן על ידי כב' השופטת וינברגר צו מניעה זמני בהסכמה האוסר על הנתבעת לשוב ולפרסם כל פוסט או הודעה ברשת החברתית או בכל אמצעי אחר באינטרנט או בעיתונות הכתובה ביחס לאירועים המתוארים בכתב התביעה. עקב נסיבות אישיות של השופטת וינברגר, כאמור בהחלטתה מיום 12/12/18, הועבר התיק לטיפול. ראיות הצדדים נשמעו בדיון מיום 4.6.19 ובהמשך הוגשו סיכומי טענות בכתב.

לאחר ששמעתי את העדויות, התרשמתי מהעדים, שבתי ועיינתי בחומר שהובא בפניי ושקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לקבל את התביעה אך לפסוק פיצוי נמוך מהסכום המבוקש, וזאת כפי שינומק להלן.

העובדות הרלוונטיות וטענות הצדדים:

כאמור לעיל, הפוסט הרלוונטי הועלה לרשת החברתית בחודש דצמבר 2017 בצירוף צילום שפתייה של הנתבעת והתייחסות לטיפול שקיבלה. הנתבעת סיפרה בפוסט כי "מיד בסיום טיפול הזרקת החומר התגבשו גושים ובצקות בשפתי העליונה ונשלחתי לביתי כשאני עם גושים ובצקות כאשר אני סובלת מכאבים שגברו" הנתבעת סיפרה כי לאחר שהתלוננה "נתבקשתי לסור למרפאה על מנת להמיס את הגושים שהחלו כואבים ובלתי נסבלים. ביום זה בוצעה המסה חלקית של הגושים בחצי שפה העליונה, כך נוצרה אי סימטריה מהותית של צד אחד של שפתי לצד האחר". הנתבעת הלינה על היחס שקיבלה "זלזול וחוסר אכפתיות המבטא התעלמות בזדון מצד הפקידות והמזכירות". והסבירה כי קיבלה החזר כספי בלא פיצוי. בסיום הפוסט הוסיפה הנתבעת וכתבה:

"כשסופסוף הגעתי לביקורת על הטיפול שכשל אצל הרופא כי אין לי אחר למי לפנות הוא ביצע את ההזרקה נאלצתי להמתין שעתים וחצי מהשעה שנקבעה קודם לכן, במכוון!!! לא הייתה שם נפש חיה! זה הרגיש לי כמו בית מטבחים אחרי שנתפס בקלקלתו!!! לשם כך אני ממליצה בחום לא להתקרב לאנשים האלה הם לא אנושיים!!! שתפו ותייגו אותו!!!"

הפוסט זכה כאמור לשיתופים ותגובות והחל סביבו דיון. הנתבעת עצמה הוסיפה וכתבה המסגרת הדיון אמירות כגון: "בלשון המעטה זה מזעזע אסור להתקרב לרופא הזה נקודה", "חלאות אדם. את יודעת משהו אולי קורה שלא מצליח אבל איזו התנהגות..." "יולא רק שהם לא מומחים הם לא רופאים ולא אנושיים בלשון המעטה" "ימה שיותר חשוב זה שאף אחת או אחד לא יתקרב אליהם!!! היחס גרוע מאד".

התובע רואה בפרסום לשון הרע וזאת למרות שסבור כי נהג כלפי הנתבעת בהגינות ומקצועיות. התובע תיאר את השתלשלות האירועים לאחר הטיפול הראשוני, פעולותיו לתיקון לפי בקשת הנתבעת ולדעתו פעל כנדרש מרופא מקצועי. לטענת התובע כתוצאה מהפרסום לקוחות ביטלו את

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 63127-12-17 גל אור נ' דניאלי

הגעתם אליו לטיפול, פרנסתו נפגעה, והמוניטין שצבר במהלך השנים נהרס וחלה ירידה משמעותית בהיקף עבודתו. בנוסף, הוא מספר כי היה שרוי במצב נפשי קשה. עם זאת, ולמרות שמלכתחילה תבע סכום של מליון שקלים, הרי כאמור לעיל העמיד בסופו של דבר התובע תביעתו על סכום פיצוי בלא הוכחת נזק, ונמנע מהבאת ראיות לעניין הפגיעה בהכנסה או פגיעה ממונית אחרת.

הנתבעת סבורה כי יש לדחות את התביעה מאחר ואין בדברים שנכתבו משום לשון הרע. לשיטתה, מדובר בהבעת דעה אישית על טיפול כושל שקיבלה מהתובע. הדברים מהווים שיקוף של אמת עובדתית מדויקת בגין המקרה וכן הבעת דעה, כך שמאחורי הדברים לא עמדה כל כוונה לפגוע בתובע.

הנתבעת הסבירה כי לאחר הטיפול, סבלה מסבוכים ותופעות לוואי בשפתייה, שגרמו לעיוות קשה בפניה. הנתבעת טענה לכאבים עזים, פחד ובושה. כתוצאה מהמצב אליו נקלעה, נאלצה לטענתה להיעדר מעבודתה ונמנעה לצאת מהבית. לפיכך תיארה את תיארה את החוויה הקשה שחוותה בדף בפייסבוק האישי שלה והביעה את דעתה. הנתבעת הסבירה כי לא "תייגה" את התובע ולא את המרפאה שם נעשה הטיפול. מכאן ניתן להסיק, לטענתה, שפעלה מתוך תום לב וללא כל כוונה לפגוע בו.

דין והכרעה

ראשית, יובהר כי אין בכוונתי להתייחס כלל לשאלות האם היה הטיפול הרפואי במקרה זה תקין, האם ניתנו לנתבעת כל ההסברים הדרושים, האם כישלון הטיפול הקוסמטי נובע מרשלנות של התובע או מרפאתו או מגורם שמחוץ לשליטתם והאם פעל התובע לאחר האירוע באופן הנדרש מרופא מקצועי. אם יעלה הצורך תוכרע שאלה זו בהליך אחר והשאלה שבפניי היא אך ורק האם הדברים שפרסמה הנתבעת הם בניגוד לחוק איסור לשון הרע, כאשר הטיפול הרפואי שעברה הוא הרקע להתנהגותה.

כפי שהסביר בית המשפט העליון בע"א 751/10 פלוני נ' אילנה דיין אורבך, בכדי להכריע בשאלה האם הפרסום מהווה לשון הרע, יש לבחון תחילה האם הביטוי מהווה לשון הרע עפ"י החלופות המנויות בסעיף 1 לחוק ובשלב השני, יש לבחון, האם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. היה והתשובה חיובית, יש לבחון לאחר מכן האם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המנויות בסעיף 13 לחוק

השאלה הראשונה שיש להכריע בה היא, אפוא, האם מהווה הפרסום לשון הרע, וכידוע, בכדי ללמוד האם אכן מדובר בלשון הרע, יש לפרש את הביטוי, כאשר המבחן לפרשנות הביטוי הוא אובייקטיבי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 63127-12-17 גל אור נ' דניאלי

1 כלומר, יש לעמוד על מובנו ומשמעותו של הביטוי לפי פרשנותו הסבירה ולבחון אם מדובר בביטוי
2 הגורם להשפלה בעיני האדם הסביר (ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי ואח'), כאשר את
3 הביטוי יש לבחון לא במנותק, אלא לפי משמעותו בהקשר הרלוונטי (ע"א 723/74 הוצאת עיתון
4 הארץ נ' חברת החשמל). כבר נפסק כי מדובר בביטוי בעל מספר פרשנויות יש להעדיף את הפרשנות
5 לפיה הביטוי איננו בגדר לשון הרע (ע"א 4534/02 רשת שוקן נ' הרציקוביץ) וכי לצורך בחינת
6 משמעותם של דברים, אין חשיבות לכוונתו של המפרסם ולשאלה כיצד הבין את הדברים בפועל מי
7 שקרא או שמע את הדברים. המבחן הקובע הוא מהי לדעת השופט היושב בדיון המשמעות שקורא
8 סביר היה מייחס למלים אלה (ע"א 723/74 יגאל תומרקין נ' אליקים העצני, ע"א 1104/00 אפל נ'
9 חסון).

10
11 לדעתי, אמירותיה של הנתבעת, הן בפוסט המקורי ובמיוחד בהמשך בתגובותיה, מהוות לשון הרע.
12 האמירות מציגות את התובע באור שלילי, שנועד ליצור כלפיו בוז מצד הקוראים. הפרסום יוצר
13 רושם אצל האדם הסביר כי התובע אינו מקצועי בעליל, היחס במרפאתו גרוע ועדיף לא לפנות אליו
14 לשם קבלת טיפול.

15
16 בעוד שחלקו הראשון של הפוסט יכול להתקבל כדיווח על עובדות, הרי חלקו השני כולל ביטויים
17 החורגים מכך באופן ברור ויש בהם כדי לבזות ולהשפיל כל אדם סביר. אמירות כגון "בית
18 מטבחים", "לא להתקרב לאנשים האלה הם לא אנושיים" חורגות מדיווח עובדתי ומגיעות לכלל
19 לשון הרע. האמירות הנוספות שבתגובות בוודאי חורגות מכך "ולא רק שהם לא מומחים הם לא
20 רופאים ולא אנושיים בלשון המעטה", ואמירה כגון "חלאות אדם" אינה יכולה להתקבל בשום
21 הקשר כהבעת דעה גרידא.

22
23 באשר לשאלת הפרסום, בימינו אין עוד ספק כי פרסום באינטרנט, ומקל וחומר כזה שמעורר דיון
24 ומשותף בידי אחרים, מהווה פרסום כמשמעותו בחוק. שאלת פרסומים באינטרנט בכלל וברשתות
25 החברתיות בפרט נדונה בהרחבה בשנים האחרונות, וכבר הוכרע כי יש להחיל אליהם את הדינים
26 הקיימים (רע"א 4447/07 מור נ' ברק אי.טי.סי בע"מ), ונקבע כי אף תגובה לפרסום יכולה להיחשב
27 כלשון הרע (רע"א 3086/17 בוהדנה נ' מרקוס).

28
29 לפיכך, משהגעתי למסקנה כי הנתבעת פרסמה דבר לשון הרע, יש לבחון האם עומדות לנתבעת
30 הגנות לפי החוק?

31
32 לטענת הנתבעת הפוסט שפרסמה מהווה הבעת דעה אישית. היא הביעה את דעתה בדף הפייסבוק
33 הפרטי שלה, בתום לב וללא כוונת זדון. הדברים נכתבו מתוך כאב ואכזבה שחשה לאחר קבלת
34 טיפול כושל, כשלמעשה ציפתה לתוצאות אחרות. כדבריה בבית המשפט: "איזה ביטויים? כתבתי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 63127-12-17 גל אור נ' דניאלי

1 בפוסט את מה שהרגשתי, זה היה מכאב שחשתי, באמת, מבחינה פיזית ונפשית, אז כתבתי, העלתי
2 את זה על כתב את מה שהרגשתי, לא אמרתי שום דבר שהוא בעצם מכפיש אותי, אלא אמרתי את
3 מה שאני מרגישה באותם רגעים." (פרוטוקול מיום 04-06/19, עמ' 27, שורות 6-9)

4
5 עם כל ההבנה למצוקתה של הנתבעת, לא אוכל לקבל עמדתה. הגנת תום הלב, לה טוענת הנתבעת
6 מכוח סעיף 15 (4) לחוק, נועדה לחול במקרים בהם קיים אינטרס חשוב במתן האפשרות להתבטאות
7 חופשית, עד כדי הצדקת הגנה למפרסם גם כאשר מדובר בביטויים שאינם אמת.

8
9 אף אם נניח כי הפוסט מהווה הבעת דעה אישית על החוויה שעברה הנתבעת, לא ניתן לומר דברים
10 אלה על אמירותה שנאמרו במסגרת התגובות. קריאה להזהיר מפני "יד" טל נחליאלי וכל הצוות
11 שלו הם חלאות אדם" אינה יכולה להתקבל כדעה לגיטימית החוסה תחת ההגנות שבחוק. הבעת
12 תקווה "אולי הוא יפסיק לעבוד תשתפו שיגיע מדין ועד אילת..." והצהרה כי תתבע אותו בהמשך
13 אך "קודם אכפיש אותו עד עפר..." אינן הבעת דעה, אלא הבעה של רצון לפגוע בתובע.

14
15 על אמירות מסוג זה לא ניתן לומר כי נאמרו בתום לב. אדם אינו מבקש להכפיש "עד עפר" את חברו
16 בתום לב. באופן דומה לא ניתן לקבל את טענת הנתבעת כי מדובר בהבעת דעה אישית כשמאחוריה
17 עומד חופש הביטוי. אין מחלוקת כי היקפו של חופש הביטוי בחברה דמוקרטית הוא עיקרון בעל
18 חשיבות רבה, אך ככל זכות אחרת יש לאזנו מול זכותו של אדם אחר לשם טוב. חופש הביטוי אינו
19 מעגן את החופש להשפיל ולבזות.

20
21 אשר על כן ולאור האמור, אני סבור שיש לקבוע כי הפוסט והתגובות שפרסמה התובעת בעקבותיו
22 מהווים לשון הרע.

23
24 באשר ל**גובה הפיצוי**, המדובר כאמור בתביעה לפיצויים לפי חוק לשון הרע, על סך 100,000 ₪, ללא
25 הוכחת נזק. כפי שנפסק, הפיצויים בגין לשון הרע נועדו להעמיד את הנפגע באותו מצב שבו היה
26 נתון לולא הפרסום ולהשיג שלושה יעדים - לעודד את רוחו של הניזוק, לתקן את הנזק לשמו הטוב
27 ולמרק את זכותו לשם הטוב. לשם השגת מטרות אלה אין להסתפק בפיצוי סמלי, אך מנגד גם אין
28 להטיל פיצויים העולים על שיעור הנזק שנגרם. מטרת הפיצוי היא לא רק להצהיר על הפגיעה אולם
29 הוא גם לא נועד להעשיר את הנפגע. עוד נקבע בפסיקה, כי גם אם יש לדיני הפיצויים בגין לשון הרע
30 תפקיד מחנך ומרתיע, אין בכך כדי להצדיק הגדלת הפיצוי מעבר למידותיו הטבעיות (רע"א 4740/00
31 לימור עמר נ' אורנה יוסף).

32
33 בעת קביעת הפיצוי יש לשקול את היקף הפגיעה במעמדו של הניזוק, בהשפלה שסבל, בכאב וסבל
34 שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות בעתיד. יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, מידת פגיעתו,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 63127-12-17 גל אור נ' דניאלי

בהתנהגות הצדדים ומידת הזהירות בה נקט המפרסם טרם ביצוע הפרסום). עוד יש לזכור כי פיצוי בלא הוכחת נזק ניתן לפסוק לא רק כאשר גובה הנזק לא הוכח, אלא אף כאשר עצם הנזק לא הוכח (רע"א 2015/15 מאיר פלבסקי נ' מקור הפורמייקה בע"מ).

במקרה דנן מדובר בפרסום שעלה לפייסבוק, אשר אמנם גרר אחריו תגובות ושיתופים, אולם הוסר על ידי הנתבעת בתוך זמן קצר לאחר מכן. עוד יש לזכור כי עיקר לשון הרע כפי שמצאתי לעיל היא בתגובות לפוסט, אשר מעצם אופיה של הרשת החברתית זוכות בדרך כלל לחשיפה ופרסום מועטים משל הדברים שבגוף ההודעה, שכן מרבית הקוראים את גוף ההודעה לא טורחים ומעיינים בכל התגובות שפורסמו בעקבותיה.

התובע לא הוכיח נזק, ומטבע הדברים מדובר בנזק שקשה מאוד להוכיחו. ככל שמדובר באדם כגון התובע המתפרנס מלקוחות המבקשים את שירותיו, מובן כי שמו הטוב והמוניטין שצבר הם נכסים בעלי משמעות מיוחדת. לפיכך לשון הרע לגביו גורר פגיעה משמעותית גם אם לא ניתן לכמתה ולהוכיחה. לגבי הנתבעת ניתן לקבל כי פעלה מתוך כאב ובשעת הצפת רגשות, אולם היא נמנעה מלהתנצל את דבריה ועד היום סבורה כי לא נפל בהם פגם.

התובע אמנם הפחית את סכום התביעה, אולם בחינת הפסיקה מגלה כי הסכומים שנפסקו במקרים דומים היו הדרך כלל נמוכים משמעותית מסכום התביעה כאן גם לאחר הפחתתו. כך בתיק 71932-07-18 בירשופ ב"מ נ' יוסי גולן פרסם הנתבע "אזהרה" אודות התובעת, מסעדה, תוך אמירות כגון "בושה של מקום, אפס שירותיות" והאשמות בנסיון לגבות כספים שלא כדין "פשוט גניבה", והפיצוי שנפסק הועמד על 7,500 ₪. בתיק 50855-12-15 ויקטוריה בלו נ' שני שריון דובר בפרסום אודות חנות "שצריכה ללמוד שירות מהו" ונפסק פיצוי בסך 9,000 ₪. בתיק 54725-12-16 שי עמר נ' עדי אומר הואשם טכנאי מקריים ברמאות וניצול אדם מבוגר ונפסק פיצוי בסך 5,000 ₪. דוגמה לפיצוי גבוה יותר, שגם הוא נופל משמעותית מסכום התביעה ניתן למצוא בתיק 42103-12-10 אלכסנדר מיטלמן נ' טל פרז'ון שם פרסמה הנתבעת בפייסבוק לגבי התובע אמירות כגון "אנס" "האפס הגדול ביותר שנתקלתי בו" ונפסק פיצוי בסך 25,000 ₪. באותו אופן נפסק פיצוי בגובה של 30 אלף ₪ בתיק 57372-03-15 מיה דיין נ' ZHOU DANFENG לעורכת דין בגין מספר פרסומים לאורך תקופה משמעותית.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 63127-12-17 גל אור נ' דניאלי

סוף דבר

1

2

3 במצב דברים זה ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני קובע כי על הנתבעת לשלם לתובע סך של

4 15,000 ₪. בהתחשב באמור ראיתי לנכון להעמיד את הוצאות התביעה ושכר הטרחה על סכום

5 יחסי לסכום התביעה ולא לסכום התביעה, וראיתי לנכון לפסוק סכום כולל של של 3,800 ₪.

6

7 הסכום הכולל ישולם לתובע, באמצעות באת-כוחו, תוך 30 יום מהיום, שאחרת ישא הפרשי הצמדה

8 ורבית כחוק עד יום התשלום המלא בפועל.

9

10 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים מהמצאת פסק הדין.

11

12 ניתן היום, ג' תשרי תש"פ, 02 אוקטובר 2019.

13

אבישי קאופמן, שופט

14

15

16

17

